

Verslag

Humanistisch Vredesberaad 25jaar Humanisten en vrede

Locatie: zalencomplex Artis, te Amsterdam, 13-17 uur

Op zaterdag 14 november stond het Humanistisch Vredesberaad stil bij 25 jaar werken aan vrede. Op de thuisbasis van de vereniging Artis was iedereen van harte welkom. De doelstelling van Artis: *“mensen bewust maken van hun medeverantwoordelijkheid voor de bescherming en instandhouding van een leefbare wereld”* sloot wonderwel aan bij die van het vredesberaad.

Het aangekondigde programma begon met een genoeglijke inloop van velen die elkaar al lang niet hadden gezien. Na de opening van de voorzitter, die kort het verband tussen humanistische organisaties schetste kreeg jurist/socioloog Kees Schuyt het woord. Een uitgebreid verslag van zijn presentatie: *“Vrede en onvrede, zijn naoorlogse idealen verwerkelijk”* is separaat op de website te vinden.

Schuyt is, onder andere, bekend van zijn boek "Steunberen van de Samenleving" waarin hij schrijft over steunberen (krachten en tegenkrachten) van de samenleving die van belang zijn voor de stabiliteit van de samenleving. Een van deze steunberen noemt hij de geweldloze politieke actie waarbij gestreefd wordt naar geweldloze conflictoplossing.

Hij hield een interessant betoog over de vredesbeweging voor en na de Europese oorlogen. Vooral de Nederlandse actievoerders, ongehoorzame burgers en anti- bewapenings groeperingen en hun organisering kregen aandacht, waarbij duidelijk was dat hij ook uit persoonlijke ervaringen sprak . Ook stond Schuyt stil bij de oorlogsprocessen en gaf een steun in de rug door een geloof in realistisch optimisme: een geloof in langzame progressie van de mensheid. (foto Arjan Schuitman)

Gespreksleidster Wendela de Vries, bekend van Campagne tegen de wapenhandel, wist het daarop volgende debat goed te leiden. Allereerst kreeg Lodewijk de Waal, als voorzitter van de

Humanistische Alliantie (www.human.nl) de gelegenheid om de alliantie en haar beperkte “macht” toe lichten. Namens het platform van de vele humanistische organisaties, waaronder Humanitas, Hivos, Vrijdenkers en Humanistisch Vormingsonderwijs kon hij niet spreken. Daarnaast was er op het gebied oorlog/vrede, met Humanitas (waar hij directeur is) niet veel raakvlak. Als vakbondleider (een van zijn eerder functies) was er echter wel veel meer mogelijk en is er wellicht te weinig gedaan om vakbondsleden in beknelde landen te steunen. Ineke de Vries, directeur van het Humanistisch Verbond wees op gemeenschappelijke doelstellingen, zoals de maatschappelijke onvrede. Aangezien het Humanistisch Vredesberaad is ontstaan door actie van Geestelijk Verzorgers rond 1980, als reactie op de plaatsing van kernwapens in Nederland, was de visie van deze groep anno 2009 interessant. Een geestelijk raadvrouw wees terecht op een wezenlijk andere situatie door het wegvallen van de dienstplicht en het uitedrijven van de ideeën van beide organisaties. Dit werd later benadrukt door Erwin Kamp, een geestelijk raadsman uit de krijgsmacht die het Humanistisch Vredesberaad het wapen van zijn legereenheid aanbood en een boek met zijn ervaringen in de krijgsmacht getiteld: “raadsman heeft u nog raad?”.

De middag werd muzikaal omlijst door de groep: AHLAAM SHARQIYA met bas, tabla, zang en luit (foto Arjan Schuitman).

De tekeningen van Filippijnse jongeren waren expressief.

Ook werd aandacht besteed aan de specifieke humanistische kant. Hoe gingen en gaan humanisten om met vrede. Gesprekken met mensen die in de afgelopen perioden actief voor vrede waren voegde veel toe aan de inhoud. De presentatie van de speciaal hiervoor geschreven jubileum uitgave "*Vredesduif op eigen vleugels*" geschreven door Paul Breekveldt in de serie van het Humanistisch Erfgoed (een activiteit van het Humanistisch Archief) completeert dit deel van de middag.

Als laatste onderdeel van de middag werd prijs voor vredesjournalistiek 2009 uitgereikt. Arnold Karskens (journalist voor de vrede 2008) was uitgenodigd, maar moest voor een reportage naar Afghanistan. Uit de selectie van vier genomineerden moet de jury een keus maken die past binnen het gestelde profiel. Genoemd waren: Kees Driehuis (eindredacteur van Zembla), Minka Nijhuis (schrijfster over conflict gebieden), Gie Goris (eindredacteur MO.be) en Huub Jaspers (journalist van Argos). De jury benadrukte vooraf dat de prijs niets zegt over de persoonlijke visie van een journalist en maakt haar/hem geenszins een "vredesactivist" zoal in sommige kringen wordt gedacht. Met deze prijs waardeert het Humanistisch Vredesberaad een manier van journalistiek bedrijven: met open oog voor gevolgen van de afwezigheid van werkelijke vrede voor gewone mensen en hun leefomgeving. De prijs werd uitgereikt aan Minka Nijhuis, die een korte impressie gaf van haar werk. In 2010 zal de prijs worden uitgereikt in Groningen. Streefdatum: 19 september 2010, de Internationale dag van de vrede 2010.

foto's Arjan Schuitman

